

Допълнение, което се отнася на другъ думъ, на въпросъ: *кого?* или *что?* и което обозначава прѣдметъ, на когото право прѣминува дѣйствиѣ—то отъ другъ прѣдметъ, се нарича *право допълненіе*. Дума: *птички*, е право допълненіе, защото показва прѣдметъ (птички), на когото право прѣминува дѣйствиѣ—то (лови) отъ другъ прѣдметъ (отъ сокола).

2. Слънце—то сгрѣва земъж—тж.—Магнита—тж притеглява желѣзо—то.—Джда—тж оплодотворява земъж—тж.—Папагалы—тж се научаватъ да изговарятъ чловѣчески думы. Мухаметъ вторый завладѣ Цариградъ. Султанъ Махмутъ изби Еничары—тж.

3. Въ 1195 годинаж Българе—тж завладѣли почти всичкж—тж Македоніж, заели поголмж—тж часть отъ Тракіж, взели градъ Сърбіж, разбили Гръцы—тж и върнжли се въ Българіж съ голмъ добывъ.

Едно прѣдложеніе, Подлежаще: *Българе—тж* — 3 л.; казуемо: *завладѣли почти всичкж съ голмъ добывъ* — извъ. накл. неопр. пр. вр. 3 л. — думы: *Всичкж Македоніж*, се отнасятъ на думъ: *завладѣли*, на въпросъ: *что* завладѣли? и составятъ право допълненіе. — *Поголмж—тж часть отъ Тракіж* се отнася на казуемо—то: *заели*, на въпросъ: *что* заели Българе—тж? и составлява право допълненіе. — *Градъ Сърбіж* се отнася на казуемо—то: *взели*, на въпросъ: *что* взели? и составлява право допълненіе.—*Гръцы—тж* се отнася за казуемо—то: *разбили*, на въпросъ: *кого* разбили? и составлява право допълненіе.

4. 1) Да притуржтъ право допълненіе на казуемо—то во всяко отъ слѣдующи—тж прѣдложенія:

Куче—то пази (кого?)—Котка—та лови (кого?)—Вълка—тж лови—Селача—тж оре—Ковачя—тж подковява—Лѣкаря—тж посѣщава—Хлѣбаря—тж пече—Рыбаря—тж лови—Ученика—тж учи (что?)—Учителя—тж учи (кого?)

2) Да притурятъ казуемо съ право допълненіе при всяко отъ слѣдующи—тж подлежащи:

Кацаръ — ткачъ — прѣдачъ — копачъ — грънчаръ — кърчмаръ — говедаръ — сапожникъ — дозаръ.

3) Да кажатъ за слѣдующи—тж прѣдметы, что иматъ (н. п. пауна има сини пера).

Воль — конь — овца — свиня — тарасъж — пчела — ракъ — котка — дръво — ножъ — пушка.